

Lov nr. 140 af 17. maj 1961 om personnavne

Kap. 1. Erhvervelse af slægtsnavn

§ 1. Ægtebarn får ved fødslen faderens slægtsnavn.

Stk. 2. Gifter forældrene sig først med hinanden, efter at barnet er født, får det ved ægteskabet faderens slægtsnavn, såfremt det hidtil har båret moderens slægtsnavn. Er barnet fyldt 18 år ved ægteskabets indgåelse, sker der dog ingen ændring af navnet, medmindre der foretages anmeldelse herom til ministerialbogen (personregistret).

Stk. 3. Ægtebarn, der bærer faderens slægtsnavn, kan ved anmeldelse til ministerialbogen (personregistret) antage moderens pigenavn.

§ 2. Barn uden for ægteskab får ved fødslen moderens slægtsnavn.

Stk. 2. Er moderens slægtsnavn erhvervet ved ægteskab, kan barnets navn ved anmeldelse til ministerialbogen (personregistret) ændres til hendes pigenavn. Er faderskabet fastslået, kan navnet på tilsvarende måde ændres til faderens slægtsnavn.

§ 3. Adoptivbarn får ved adoptionen adoptantens slægtsnavn. Hvis barnet adopteres af ægtefæller, får det adoptivfaderens slægtsnavn, medmindre det i bevillingen bestemmes, at det i stedet skal bære adoptivmoderens pigenavn. Det kan også i bevillingen bestemmes, at adoptivbarnet skal beholde sit eget navn eller bære dette i forbindelse med det navn, det får ved adoptionen.

§ 4. Hustruen får ved ægteskabets indgåelse mandens slægtsnavn, hvis hun ikke forinden over for vielsesmyndigheden har afgivet erklæring om, at hun ønsker at bære det navn, hun bar før ægteskabet.

Stk. 2. En hustru, der ikke bærer sin mands slægtsnavn, kan under samlivet antage dette ved anmeldelse til vielsesmyndigheden.

Stk. 3. Ophører ægteskabet, kan hustruen, der har båret mandens slægtsnavn, genantage sit pigenavn ved anmeldelse til vielsesmyndigheden.

§ 5. I øvrigt meddeles navneforandring ved navnebevis, der udfærdiges af overøvrigheden. Ved navneforandringen kan det i almindelighed tillades, at det hidtidige slægtsnavn bevares som mellemnavn eller forbindes med det nye navn.

§ 6. Der kan i almindelighed ikke udfærdiges navnebevis på:

1) Navne, der er forbeholdt efter reglerne i § 7, medmindre det må antages, at der ikke her i riget findes nogen til navnet berettiget.

2) Almindelig kendte historiske slægtsnavne.

3) Navne, der har en sådan lighed med de under 1) og 2) nævnte navne, at forveksling let kan ske.

4) Udenlandske slægtsnavne, der er almindelig kendt her i riget.

5) Navne, der ved udtale eller skrivemåde afgjort strider mod dansk sprogbrug.

6) Navne, der er egentlige fornavne.

7) Navne, der er upassende, eller som kan vække anstød.

§ 7. Forbeholdte navne er:

1) Navne, der er optaget på den i § 3 i lov nr. 89 af 22. april 1904 nævnte fortegnelse med tillæg.

2) Slægtsnavne, som det fremtidig tillades nogen at føre i medfør af § 5.

3) Slægtsnavne, som en her i riget bosat bærer af navnet har forbeholdt ved skriftlig anmeldelse til justitsministeriet.

4) Navne, der udgør eller indgår i et her i riget indregistreret firma, varemærke eller foreningsnavn, og som er forbeholdt ved skriftlig anmeldelse til justitsministeriet fra rette vedkommende.